

Marcellus

Een tegelpad

Wie wel eens een tegelpad in de tuin heeft aangelegd, weet dat het werk na het leggen van de tegels nog lang niet is gedaan. Om het pad stevig te maken moet nog veel zand tussen de voegen worden geveegd. Het is ondankbaar werk, want je ziet weinig direct resultaat. Je veegt zand aan om het te laten verdwijnen: je ziet het onder je ogen gebeuren. Het vraagt veel geduld en doorzettingsvermogen. Het zand verdwijnt ongemerkt tussen de tegels en na een regenbui is het weer weggespoeld. Toch is dit zo zinloos lijkende werk essentieel. Gebeurt het niet, dan komen de tegels onstabiel te liggen en kraakt het pad onder je voeten.

In onze moderne samenleving, waar prestaties en tijdsbesparingen een groot goed zijn, hebben we het geduld verloren om een stabiel pad naar de toekomst te leggen. Het zijn de tegels die tellen. We willen voortdurend 'scoren': het ene feest moet nog heftiger zijn dan het andere, een nieuwe film nog spectaculairder en duurder dan de vorige. En als alleen de tegels tellen, dan hebben we vanzelfsprekend meer oog en bewondering voor de 'tegenleggers' dan voor de 'zandvegers'. De idolen en de bekende Nederlanders die we in ons hart sluiten, lossen elkaar sneller af dan de seizoenen.

Voor jongeren moet dit op den duur wel vermoeiend zijn en frustrerend. Zij willen graag grote dingen presteren en grote idealen waarmaken, hun idolen zijn hun grote voorbeelden. Maar de inspanningen die in het alledaagse leven van hen worden gevraagd, zijn van een heel andere orde. Daarom zou ik hen de volgende wijze les willen geven. Als je bij toeval één dezer dagen op een tegelpad loopt en je voelt de tegels onder je voeten wiebelen, dan weet je dat daar nog veel los zand moet worden aangeveegd. *Misschien iets voor jou?*